

ХРИСТИЯНСКА

МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 3 ГОДИНА XIII 2004 г.

ЦЕНА 0,50 лв.

СЛУЖЕНЕТО НА НОЩТА

Е. У. ТОУЗЪР

Ако Бог реши да ви направи необикновен християнин, най-вероятно Той няма да ви се стори толкова мил, колкото често Го представят известните учители. Скулпторът не използва инструменти за маникюр, когато иска да превърне необработения, безформен къс мрамор в нещо красиво. За да осъществи във вас Своето

„Ние сме глината, а Ти грънчарят ни.“ (Исаия 64:8)

върховно дело на благодатта, Той ще отнеме от сърцето ви всичко, което обичате най-много. Всич-

ко, на което се доверявате, ще трябва да си отиде. Купчини пепел ще лежат около вас, където преди сте съ-

ранявали най-скъпоценните си съкровища.

И целта тук не е да осъзнаем пречистващата си-

ла на бедността. Но Бог знае тайната на това, как да премахне от сърцето ни нещо и все пак да го остави в нас. Той всъщност ограничава насладата, която изпитваме. Позволява ни да имаме много неща, но ни прави психологически неспособни да се привързваме към тях. Така можем да ги използваме, без те да ни навредят.

Бог постига всичко това за сметка на обичайните удоволствия, на които до този момент се е крепял животът ви и които са ви го правили интересни. А сега, под внимателното въздействие на Святия Дух, той може да стане сух, безличен и в някаква степен да се превърне в бреме за вас.

Докато сте в това състояние, ще съществувате чрез една сляпа воля за живот - няма да откриете и частица от удоволствието, на което сте се радвали преди. Божията усмивка ще изчезне за известно време или поне ще бъде скрита от очите ви. Тогава ще познаете вярата.

Ще я разберете по трудния път, който обаче единствен е отворен за вас; ще разберете, че истинската вяра е във волята, че неизразимата радост, за която говори апостолът, не е в самата вяра, а в нейния бавно зреещ плод. Ще осъзнаете, че настоящите духовни радости могат да идват и да си отиват, без да променят духовното ви състояние или без да влияят върху позицията ви на истинско дете на небесния Отец. И може би за своя изненада ще си дадете сметка, че е възможно да живеете с чиста съвест пред Бога и пред хората, без да усещате нищо от "мира и радостта", за които сте слушали незрелите християни да говорят толкова много.

Колко дълго ще продължи тази нощ за душата ви, зависи от множество фактори, някои от които по-късно бихте могли да разграничите. Други ще останат известни само на Бога, напълно скрити от вас.

Продължава на стр. 5

ТЕМА НА БРОЯ СТРАДАНИЕТО

Защо точно той?

Историята на едно семейство, в което е имало душевноболен.

Четете на стр. 3

12 начина да се справим във време на духовна тъмнина

Четете на стр. 4

Разумното обяснение от Дуайт Нелсън

Четете на стр. 5

Страданието 4+1

Четете на стр. 4

„Вашингтонци“ на годината

Семейство Джеси и Мери Рийвс, основатели на адвентната кухня от Четвърта улица в столицата Вашингтон, бяха провъзгласени за „Ва-

В далечната 1973 г. семейство Рийвс открива кухнята в собствения си дом. С годините Мери добавя към инициативата раздаване на топли дрехи и медицинска помощ. Двойката също така създава клуб на патфайндерите за младежите от местния квартал. По-късно основават клуб за възрастни, наречен „Възстановяване“, в който намират подкрепа хора, стра-

шингтонци на 2003-а година“ и се появили на страниците на сп. „Washington“. Двойката е осигурявала всяка неделя в продължение на трийсет години топла супа на бездомните в гр. Вашингтон.

дащи от зависимости, или болни от вируса на СПИН. Днес двамата Рийвс са над седемдесетгодишни, но продължават да служат на ближните си.

Adventist Review

Писма от Америка

от Евелин Велинов

Четете на стр. 6

НИЕ, АДВЕНТИСТИТЕ

УХАНИЕ НА ПРОЛЕТ, УХАНИЕ ЗА ЖИВОТ...

Скъпи читателю, когато вече държиш този брой на нашия вестник, навън вече зимата ще си заминава. Просто във въздуха ще витае уханието на пролет.

Това е времето, когато новото още не е дошло, но старото е загубило силата си. Животът още не се е родил, но е вече заченат. Още няма нищо, но вече се усеща всичко...

В такъв един период „уханието“ е много важно.

Интересно е, че „уханието“ по отношение на тържествените, грандиозни събития, които очакват нашия свят преди неговия край, са именно изучаващите и вярващите в Божественото Слово Христови последователи. Сам великият ап. Павел заявява това: „Защото пред Бога ние сме Христово уханье за тези, които се спасяват, и за онези, които загиват. На едните сме смъртоносно уханье, което докарва смърт; а на другите - животворно уханье, което докарва живот.“ (2 Кор. 2:15, 16)

Апостолът е взел образите от практиката на римляните в новозаветните времена. „Римският триумф“ – това е била най-голямата почит, която историята е

могла да даде на някои от своите победоносни командири. Начело в триумфалната процесия вървели свещеници, които кадели благоуханен тамян, ароматизирайки въздуха наоколо. За победителите това сладко уханье означавало живот, радостно предвкушане, триумф; за окаяните пленници не било нищо повече от ужасната миризма на смъртта.

Всеки човек, живеещ на тази земя, участва в триумфалната Христова процесия. Онези, които са приели спасението, усещат аромата на идещия вечен живот, както се усеща уханието на настъпващата пролет. За тези, които стоят не в светлината, а в сянката на кръста, Христовата победа е само уханье, което сигнализира за смърт.

Но тук свършва паралелът с триумфалните римски процесии. Ние МОЖЕМ ДА ИЗБЕРЕМ да маршируваме сред победителите. Днес е все още „ден на спасение“ (2 Кор. 6:2).

Скъпи читателю, нека уханието на настъпващата пролет да съживи в нас съзнанието за уханието на вечния живот, както и съзнанието за собствената ни същност като уханье в този свят!...ХМ